

Folketinget – Europaudvalget

Christiansborg, den 14. december 2006

Folketingets repræsentant ved EU

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Fire kandidater stiller op til formandsvalget i Europa-Parlamentet

Resumé

Selvom fire kandidater allerede har tilkendegivet, at de stiller op til at efterfølge Europa-Parlamentets nuværende formand, den spanske Josep Borrell (PSE), forventes det, at tyskeren Hans-Gert Poettering (EPP-ED) vil vinde med en komfortabel margin. Parlamentets to største grupper, de kristelige demokrater (EPP-ED) og socialisterne (PSE), har nemlig indgået en aftale om at dele posten imellem sig for Europa-Parlamentets valgperiode 2004-09.

På grund af Julian Priestleys afgang, overtager danskeren Harald Rømer posten som Europa-Parlamentets direktør fra den 1. marts 2007.

I forbindelse med Europa-Parlamentets kommende samling, skal Europa-Parlamentet vælge ny formand den 16. januar 2007. Siden 1979 er der blevet valgt en ny formand til Europa-Parlamentet to gange i hver valgperiode på fem år.

Europa-Parlamentets nuværende formands, Josep Borrell (PSE, Spanien), valgperiode udløber til januar, hvorfor der skal vælges ny formand. Forud for valget af Borrell, indgik Europa-Parlamentets to største grupper, socialisterne (PSE) og de kristelige demokrater (EPP-ED), en aftale, ifølge hvilken de to grupper vil støtte hinandens kandidater i henholdsvis 2004 og 2007¹. Derfor

¹ Parlamentets to største grupper har delt formandsposten imellem sig i valgperioden 1989-94 (Enrique Baron (PSE) og Egon Klepsch (EPP)) og i valgperioden 1994-99 (Klaus Hansch (PSE) og Jose Maria Gil-Robles (EPP)). Men i valgperioden 1999-04, hvor de kristelige demokrater blev parlamentets

forventes det, at de kristelige demokraters kandidat til posten, tyskeren Hans-Gert Poettering, vil blive valgt til posten.

Hans-Gert POETTERING (Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater (EPP-EP), Tyskland)

Hans-Gert Poettering², som er uddannet jurist, har været medlem af Europa-Parlamentet siden det første direkte valg i 1979. Siden 1999 har han også været de kristelige demokraters gruppeformand. Poettering er valgt fra Osnabrück Tyskland, og er medlem af CDU's hovedbestyrelse.

Poettering blev oprindeligt indstillet af de kristelige demokraters tyske delegation, men blev siden godkendt af samtlige 264 medlemmer i gruppen. I forbindelse med Poetterings officielle nominering på et gruppemøde i november, blev han gratuleret af sin landsmand, Marin Schultz, som er gruppeleder for Europa-Parlamentets socialistgruppe.

Poettering hævder, at hans stærke forbindelser med det kommende tyske formandskab kan have stor betydning for Europa-Parlamentets arbejde i det kommende år. Han vil også arbejde for en stærkere rolle for Europa-Parlamentet i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Han vil bl.a. bede EU's højtstående repræsentant for FUSP, Javier Solana om at give regelmæssige afrapporteringer i Europa-Parlamentet.

Andre kandidater

I følge Europa-Parlamentets forrentningsorden, kan enhver politisk gruppe eller 37 medlemmer af Europa-Parlamentet opstille en kandidat til posten som Europa-Parlamentets formand. Foruden Hans-Gert Poettering, har tre andre kandidater meldt sig.

Jens Peter Bonde (Gruppen for Selvstændighed/Demokrati (ID), Danmark)

Ligesom Hans-Gert Poettering, har Jens-Peter Bonde været medlem af Europa-Parlamentet siden 1979. Siden 1994 har Bonde været formand eller medformand for sin politiske gruppe i Europa-Parlamentet. Bonde stillede op til formands-

største gruppe, valgte de at indgå en aftalte med de liberale, hvorefter formandsposten blev delt mellem de kristelige demokrater og de liberale (Nicole Fontaine (EPP) og Pat Cox (ELDR)).
² CV for Hans-Gert Poettering: <http://www.epp-ed.eu/Press/peve06/docs/061114cv-hgp-da.pdf>

posten i 2002, hvor han fik 66 stemmer i den første runde, 76 stemmer i den anden runde og 33 stemmer i den tredje og sidste runde³.

Bonde stiller ikke op for sin gruppe, men derimod for kampagnen "fair chair campaign"⁴, som er en tværpolitisk kampagne, hvis formål er at vælge en parlamentsformand, som ikke udelukkende varetager de store gruppers interesser.

Medlemmer fra samtlige politiske grupper har udarbejdet følgende fempunkts-program for "fair chair campaign":

1. Der skal vælges en neutral formand.
2. Parlamentsposterne skal være ligeligt fordelt, og de største grupper skal ikke favoriseres (d'hont systemet skal ændres).
3. Europa-Parlamentet skal ikke længere flyttes fra Bruxelles til Strasbourg hver måned – en enkelt by skal vælges som Europa-Parlamentets faste hovedsæde.
4. Bedre afstemninger i Europa-Parlamentet – der skal være mere tid til at forberede afstemninger og medlemmerne skal vide, hvad de stemmer om.
5. Bedre fordeling af taletid i salen – alle skal have mulighed for at tage ordet i salen og debatformen skal forbedres.

Monica Frassoni (Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance (Verts), Italien)

De grønne har opstillet deres medformand, italieneren Monica Frassoni, til posten som parlamentsformand. Frassoni blev først valgt til Europa-Parlamentet i 1999 af de belgiske grønne. I 2004 stillede hun op i sit hjemland, Italien, hvor hun også blev valgt. Siden 2002 har hun været medformand for de grønne i Europa-Parlamentet sammen med Daniel Cohn-Bendit fra Frankrig⁵.

På en pressekonference, hvor gruppen annoncerede, at Frassoni stiller op, fik Frassoni lejlighed til at redegøre for, hvorfor hun gerne vil blive parlamentsformand. Frassoni fremhævede, at Europa-Parlamentet er ved at miste indflyd-

³ Der kræves en absolut flertal at blive valgt til formand for Europa-Parlamentet, hvorfor der kan forekomme flere valgrunder før en kandidat er blevet valgt til formand.

⁴ www.fairchair.com

⁵ Ligesom Frassoni, er Cohn-Bendit blevet valgt til Europa-Parlamentet fra to lande (Tyskland og Frankrig).

se, idet Europa-Parlamentets medlemmer i stigende grad skal acceptere kompromiser indgået med Rådet om meget vigtige politiske sager. Hun sagde, at det er særlig problematisk, idet lederne af Europa-Parlamentets to største grupper (Poettering og Schultz) begge er fra partier, som deltager i den tyske koalitionsregering. Hun mener derfor, at der skal være et reelt alternativ til de største gruppers dominans i Europa-Parlamentet.

Frassoni deltog i Jens-Peter Bondes pressekonference om "fair chair campaign", for at give sin støtte til kampagnens program. Hun erklærede, at hun ønsker en ægte kampagne for formandsposten, og vil gerne stille op til debatmøder med de øvrige kandidater.

Francis Würtz (Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, Frankrig)

Francis Würtz er blevet opstillet af GUE-gruppen. Würtz har også været medlem af Europa-Parlamentet siden 1979. Han er medlem af det franske kommunistparti og har været formand for GUE-gruppen siden 1999. Würtz stillede op til formandsposten i 2002, hvor han fik 42 stemmer og i 2004, hvor han fik 51 stemmer.

Europa-Parlamentet udpeger en dansker som ny direktør

Ud over en ny formand, vil Europa-Parlamentet også udpege en ny direktør (Generalsekretær) i 2007, idet den nuværende direktør, Julian Priestley (UK), har meddelt, at han træder af fra begyndelsen af 2007.

Europa-Parlamentets bureau har udpeget danskeren Harald Rømer til at efterfølge Julian Priestley fra d. 1. marts 2007. Han bliver dermed den højest placerede af de danske EU-tjenestemænd. Han er den første dansker, der opnår en så betydningsfuld stilling, siden Niels Ersbøll besad stillingen som generalsekretær i Rådet fra 1980-94.

Harald Rømer er født i 1944. Han blev uddannet mag.scient.pol. i 1971. Han arbejdede bl.a. i Den Konservative Presse og Informationstjeneste i Folketinget, før han i 1973 blev ansat i Europa-Parlamentet som fuldmægtig i Energiudvalget. Siden da har han haft afvekslende tjenesteforløb og har i en periode været tilknyttet Den Europæiske Demokratiske Gruppe som generalsekretær fra 1987 og Det Europæiske Folkepartis Gruppe som særlig rådgiver fra 1992. I 1995 blev han udnævnt til generaldirektør for Europa-Parlamentets mødetjeneste. Fra 1997 har han desuden varetaget posten som vicegeneralsekretær i Europa-Parlamentet, bortset fra en periode i 1999-2000, hvor han fungerede som kabinetschef for den daværende EP-formand, Nicole Fontaine.

Med venlig hilsen

Richard Mongin Forrest
(11168)